

hoissa rakenteissa tuulensuojan uusiminen edellyttäisi kuitenkin käytännössä tiiliverhouksen purkua, joten näissä rakenteissa tuulensuojan lämmönvastusta tulee lisätä silloin, jos tiiliverhous halutaan uusia korjauksen yhteydessä muusta syystä. Korjauksen yhteydessä on ensisijaisesti varmistettava, että seinän sisäpinnan höyryn-/ilmansulku saadaan ilmatiiviiksi. Lisäksi vanhan tiiliverhotun puurunkoseinän kosteusteknistä toimintaa voidaan parantaa korjauksen yhteydessä merkittävästi korvaamalla sisäpuolen höyrynsulku hygrokalvolla, joka sallii ylimääräisen kosteuden kuivumisen rakenteesta myös sisäänpäin.

Korkeissa puurunkoisissa rakennuksissa (yli 10 m korkeat seinät), puurunko tulee erikseen suojata esimerkiksi tiiliverhouksen ja tuulensuojan väliin asennettavalla teräsohutlevyistä tehdyllä suojakerroksella, jonka kummallekin puolelle jätetään tuuletusväli. Teräsohutlevyt toimivat samalla rakenteen rakennusaikaisena sääsuojana.

Tiililaatoista tehtyjen julkisivuelementtien saumojen on oltava niin tiiviitä, että ne estävät kosteuden tunkeutumisen verhouksen läpi vastaavalla tavalla kuin paikalla muuratuissa rakenteissa. Tarvittaessa lämmöneristekerros voidaan suojata tässäkin tapauksessa esim. erillisellä teräsohutlevyistä tehdyllä suojakerroksella.

Tiiliverhouksen ulkopintaan laitettava rappaus vähentää yleensä viistosateen tunkeutumista rakenteeseen (perinteistä paksurappausta käytettäessä veden imeytyminen tiiliverhoukseen ei vähene). Tiiliverhouksen ja rappauksen halkeilua vähennetään mm. käyttämällä kuitulaastia tai rappausverkkoa sekä tekemällä riittävästi liikuntasauvoja. Liikuntasaumat tehdään sadevesitiiviiksi. Tiiliverhous toimii kosteusteknisesti parhaiten silloin, jos rappaus on mahdollisimman vesitiivis, mutta hyvin vesihöyryä läpäisevä.

Tiiliverhouksen ulkopinnan käsittely sadevedeltä suojaavalla ja vesihöyryä läpäisevällä pinnoiteaineella voi heikentää tiiliseinän toimintaa. Tällöin seinälle tuleva sadevesi valuu pintaa pitkin alaspäin ja voi tunkeutua rakenteeseen suurempina määrinä sellaisista raoista ja halkeamista, joita pinnoiteaine ei ole kyennyt tiivistämään tai jotka ovat syntyneet seinään pinnoitekäsittelyn jälkeen.

Puhtaaksimuuratun tiiliverhouksen halkeilua rajoitetaan mm. käyttämällä riittävästi liikuntasauvoja.

Runsas paikallinen esim. kattovesien imeytyminen tiiliverhoukseen tulee estää.

Tiiliverhoukseen kiinnitettävät muuraussiteet asennetaan ulospäin kalteviksi siten, etteivät ne johda vettä sisään seinärakenteeseen. Jos seinässä käytetään lämmöneristeenä solumuovieristettä, tulee muuraussiteille tehdyt reiät täyttää vaahdottamalla hyvän ilmatiiviyden saavuttamiseksi. Muuraussiteissä tulee olla tällöin kahden saumaan kiinnitettävät sangat, jotta siteitä ei tarvitse taivutella vaahdotuksen jälkeen.